4 Haziran 1975

Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

Cilt - 9/Sayı - 139/Fiyatı 300 Kuruş

Şimdi HERKESE PEMBE PANTER veriyoruz

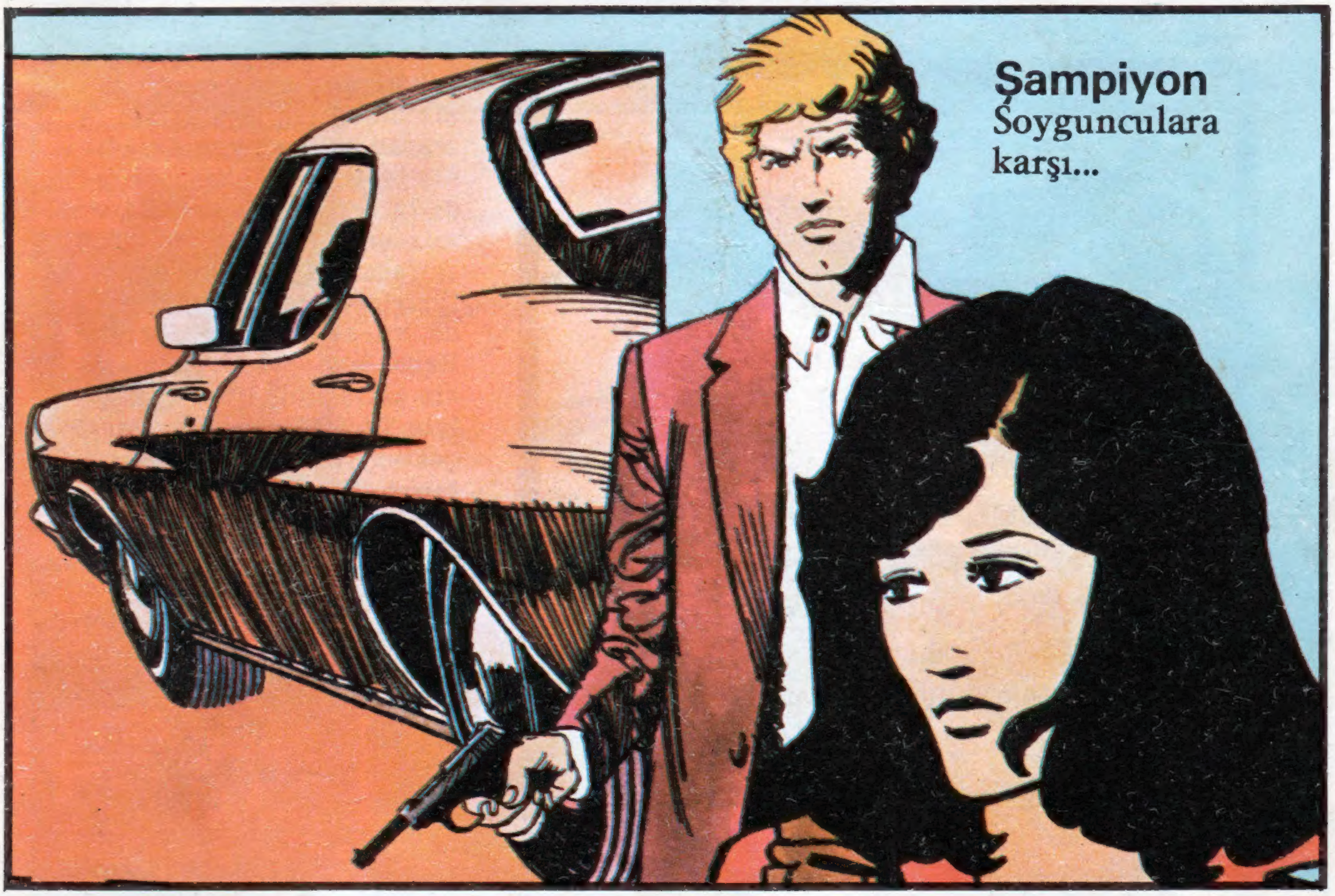

BU SAYIDA 2 İLAVE

1 TATİL magazin

2 PEMBE PANTER

8 HAZİRAN

BABALAR GÜNÜ'NÜ KUTLUYORUZ...

Milliyet Çocuk Dergisi'nden mektup

Sevgili okurlar,

Bu sayımızla 9. ciltimize başladık. 5. ciltimizin ilk sayısında olduğu gibi 9. ciltimizin ilk sayısında da "BABALAR GÜNÜ"nü kutluyoruz. Her yıl haziran ayının ikinci pazar günü olarak saptanan "BABALAR GÜNÜ"nde (Bu yıl 8 haziran pazar) genç ve yaşlı tüm babalara mutluluklar dileriz. 8 haziran pazar sabahı ilk işiniz, sizin için çalışan, sizin için düşünen ve üzüntüleriyle, sevinçleriyle sizin için yaşayan babanızı öpmek olsun...Babanıza vereceğiniz en büyük armağandır bu !..

Sevgili okurlar,

21 Mayıs'da çıkan 137. sayımızda size yeni bir dost, yeni bir arkadaş getirmiştik. Üç haftadır kapınızı çalan bu arkadaşı çok sevdiğiniz, çok beğendiğiniz bizegelen mektuplarınızdan belli oluyor. Anladınız tabii, TATİL magazin adıyla verdiğimiz yeni ilâvemizden söz ediyoruz...Tatlı Cadı'sıyla, Yüzme dersleriyle, Sementa'sıyla, moda ve ilginç haberleriyle, Hanna'sıyla, ve...yüzbinlerin alkışladığı İlhan İrem'iyle TATİL magazin gerçekten sizin en yakın dostunuz oldu. Genç kızlara yönelik havasıyla devam edecek olan TATİL magazinizde bundan böyle birçok yenilikler ve kendinizi(!)bulacaksınız...

Sevgili okurlar,

Sizi Pembe Panter armağanlı TAKSİTLE ABONE olmaya çağırıyoruz...Sizi, Milliyet Çocuk Kulübü Üyesi olmaya çağırıyoruz ve size, gelecek hafta yeniden buluşmak üzere iyi günler, güzel tatiller diliyoruz.

Sevgilerimizle...

Milliyet Çocuk Dergisi

OKURLARIMIZA ÇOK ÖNEMLİ DUYURU...

Dergimize, eksik sayılarınızı istemek ya da taksitle abone olmak için göndereceğiniz parayı mutlaka banka veya posta havalesi ile gönderiniz. Hiç bir şekilde zarfın içine para koyup göndermeyiniz.

Milliyet ÇOCUK dergisi
Çarşamba günleri yayınlanır ● Sahibi/ Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına : ERCÜMENT KARACAN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü/ ABDİ İPEKÇİ ● Müessese Müdürü/ NURETTİN DEMİRKOL ● Yöneten/ CEMAL HOŞGÖR ●
Adres : Nuruosmaniye Caddesi. 65/67 Cağaloğlu-İstanbul
Telefon : 22 44 10 ● Dizgi - Baskı : Milliyet Ofset Tesisleri
ABONE : Yıllık 150 TL. (Uçak postası 173 TL.) Altı aylık 75 TL. (Uçak postası 86.50 TL.) Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir. İLAN FİYATLARI:Arka kapak ve tam sayfa renkli 3.000 TL.

ŞAMPİYON

(14) Büyük bir soygun yapan gangesterler polisten kaçmaktadır.... Şampiyon Carmelo elinde olmadan olaya karışır...

GECE OLUNCA CARMELO EVE DÖNER...

BİR ARABA ONU KISA MESAFEDEN TAKİP ETMEKTEDİR...

BİRKAÇ DURAK SONRA OTOBÜSTEN İNER...

ARABA ONA HIZLA YAKLAŞMAKTADIR...

ŞİMDİ!..

CARMELO, TEHLİKEYİ İKİ SANİYE ÖNCE GÖRÜR... VE KENDİNİ KALDIRIMA ATAR...

DAHA KALKIP DOĞRULMAYA FIRSAT BULAMADAN...

HAYDİ, İŞİNİ BİTİRELİM!

VAHŞİ BİR HIRS CARMELO'YU KAPLAR... ÜSTÜNE GELEN ADAMLARLA SIKI BİR BOĞUŞMAYA GİRER..

ÇABUK KAFASINI KIRIN!..

ÜSTÜN KUVVETİ ADETA ZİRVEYE ULAŞMIŞTIR...

KİM OLDUĞUNUZU BİLMİYORUM AMA BUNU.....

KİM BU HAYVAN?!

WILTG

CARMELO, BİRDEN YIKILIR...

UZAKTAN OLAYI GÖRENLER YETİŞMESEYDİ CARMELO KALLESCE ÖLDÜRÜLEBİLİRDİ.

NASILSIN?.. SENİ FENA MI DÖVDÜLER?..

PANİĞE KAPILAN ADAMLAR ARABAYA ATLAYARAK KAÇARLAR...

BÖYLECE CARMELO KARŞISINDA NİCO'YU GÖRÜR...

SEN!.. NİCO!.. DEMEK?..

BU SENİ ŞAŞIRTTI MI?.. SANA YAPTIĞIM KÖTÜLÜĞÜ TAMİR ETMEK İSTEDİM... ŞANS BANA YARDIM ETTİ!.. KİMDİ ONLAR?..

HİÇ BİR FİKRİM YOK!.. HİSLERİM ÇOK GARİP BİR İŞİN İÇİNE GİRDİĞİMİ SÖYLÜYOR!.. SANA ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM NİCO... HAYATIMI KURTARDIN, BUNU UNUTMAYACAĞIM!..

BOŞVER!.. BENİ AFFEDECEĞİNİ UMARIM.. DOST OLURUZ ARTIK!..

SAĞOL!.. DOSTUZ TABİİ!..

KENDİNİ İYİ HİSSEDİYORMUSUN?.. DOKTOR İSTER MİSİN?

BU İNATÇI KAFAYI KIRMAK BİRAZ ZORDUR... GÖRÜŞÜRÜZ NİCO!..

YARINA...

EVDE, CARMELO TÜM OLANLARI SİMEONE'YE ANLATTI... ROSSELLİ AİLESİNİN GARİP TUTUMUNU DA KONUŞMAYA EKLER...

NE DERSİN?

DİNLE CARMELO!.. BELKİ BANA DELİ DİYECEKSİN AMA AKLIMA BİRŞEY GELDİ...

DEVAMI VAR

EN BÜYÜK TÜRK'ÜN BABASINA SAYGILAR

Sevinç ve üzüntü anıtı: BABALAR...

" Sırtımız pek, karnımız tok,
Severim babamı çok..."

Biz, babalarımızı sadece bizi besledikleri ve giydirdikleri için değil, babamız oldukları, bizim dünyaya gelişimizde büyük payları bulunduğu için severiz...

Baba sevgisi, içimizde dağlar gibi yücelen bir sevgidir, annelerimizin sevgisi gibi...Ama nedense anne sevgisi türlü deyişlerle dile getirilmiştir de, baba sevgisi pek açıklanmamıştır deyimlerde..

Babalarımız da tıpkı annelerimiz gibi, bizlere sahip olabilmek için çeşitli sıkıntılara katlanmışlardır ve bizler dünyaya geldikten sonra da bütün dilek ve isteklerini bizim yaşamımızla düzenlemişlerdir. Babalarımızın çilesi biz doğmadan önce başlar. Annelerimizin sağlıklı olması, bizim sağlıklı dünyaya gelmemiz arzu ve çabası içinde olurlar. Bir evlât sahibi olduktan sonra da çile şekil değiştirir. O zaman babalar, çocuklarının sağlıklı yaşamaları için bütün koşulları hazırlamaya çalışırlar...Sonra da akılda olan tek konu, çocuğun iyi yetiştirilmesi, geleceğinin çok iyi olmasıdır. Her baba, çocuğunun en iyi gıdayı almasını, en iyi şekilde giyinmesini ve en iyi bilgilerle yetişip, büyük adam olmasını ister...Bütün bunlar için de her türlü fedakarlıktan kaçınmaz...Babalar sevinçli günlerinde sevinç, üzüntülü günlerinde üzüntü anıtıdırlar...

Gelin şimdi hep birlikte yediden, yetmişe bütün babaların "Babalar Gününü kutlayalım", bugün ve yarın onlara en iyi evlatlar olacağımızı duyuralım.

8 HAZİRAN BABALAR GÜNÜ'NÜ KUTLUYORUZ...

Vasfiye ÖZKOÇAK

BABALAR... BABALAR... BABALAR...

Doğumevlerinin kapıları önünde, baba olma sevincini tatmış olanlar ile babalık özlemini, merakını, heyecanını yaşayanlar da vardır...onları gördük! İki üç gün önce, şöyle bir dolaştık İstanbul sokaklarını...Doğumevlerinin bulunduğu bölgelere gittik ve ...

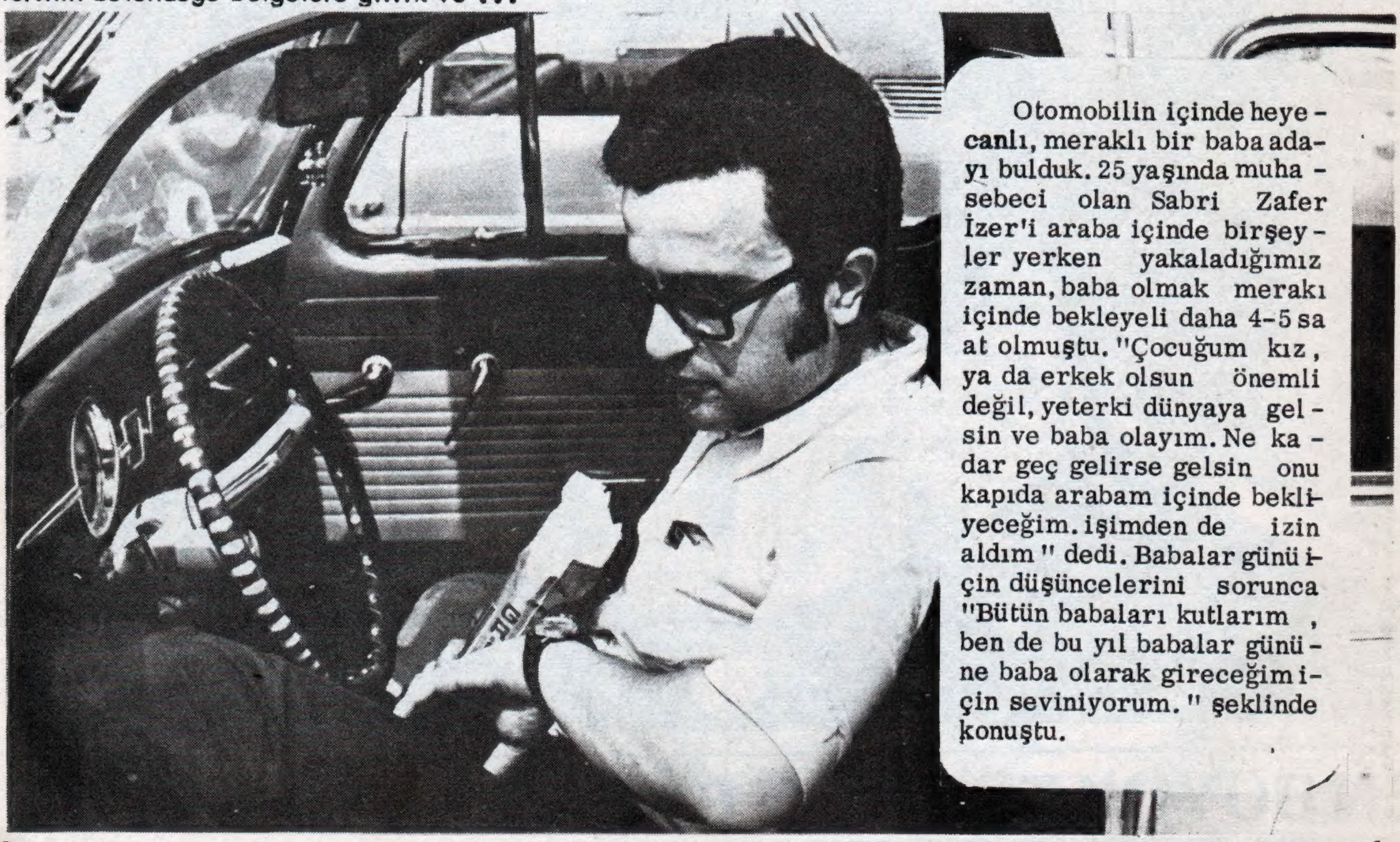

Otomobilin içinde heyecanlı, meraklı bir baba adayı bulduk. 25 yaşında muhasebeci olan Sabri Zafer İzer'i araba içinde birşeyler yerken yakaladığımız zaman, baba olmak merakı içinde bekleyeli daha 4-5 saat olmuştu. "Çocuğum kız, ya da erkek olsun önemli değil, yeterki dünyaya gelsin ve baba olayım. Ne kadar geç gelirse gelsin onu kapıda arabam içinde bekliyeceğim. işimden de izin aldım" dedi. Babalar günü için düşüncelerini sorunca "Bütün babaları kutlarım, ben de bu yıl babalar gününe baba olarak gireceğim için seviniyorum." şeklinde konuştu.

Fotoğraf: Bahattin Şenol

TEŞEKKÜR ETTİNİZ Mİ?

Kurallar konmuş, yasalar konmuş... Otomobil ehliyeti alabil - memiz için, öncelikle, buna yetenekli olduğumuzu tanıtlama- mız gerekmektedir. Avukat ya da diş doktoru olabilmemiz için, yıllar yılı süren bir eğitimden sonra bu işleri yapabileceğimi- zi kesinlikle saptayan imtahanlardan geçmekteyiz. Bir mimar ada - yı, ancak, yapacağı binanın yıkılmayacağını, çökmeyeceğini geçer- li hesaplarla profesörüne, hocasına tanıtlayabildikten sonra o yet - kiye sahip olabilmektedir. Ve bu örnekler böylece sürüp gidebilir.. Doktorluk, mimarlık ya da avukatlık, birer koca bilimlerdir. "Sorumluluk" denen kavramın en acımasızını taşıyan bilim - lerdir hem de. Ötede..."Sorumluluk" denen kavramın daha da acımasızını taşıyan, ama "bilim"den sayılmayan, yasa'ların, ku - ralların pek işin içine girmediği bir başka büyük konu var: BABA' - lık.

Yorgunluğunu, sizleri kucakladığı an unutan, belki de şımar- mamanız için kucaklamayan, ama herşeye rağmen sizi seven, günden güne son derece güçleşen yaşam koşullarına karşın, tüketiciliğinizi seve seve yüklenmiş olan babalarınıza, bugün, bir demet çiçekle, evet! Hiç olmasa bir demet çiçekle teşekkür ettiniz mi?

Reyman ERAY

BABALAR... YİNE BABALAR...

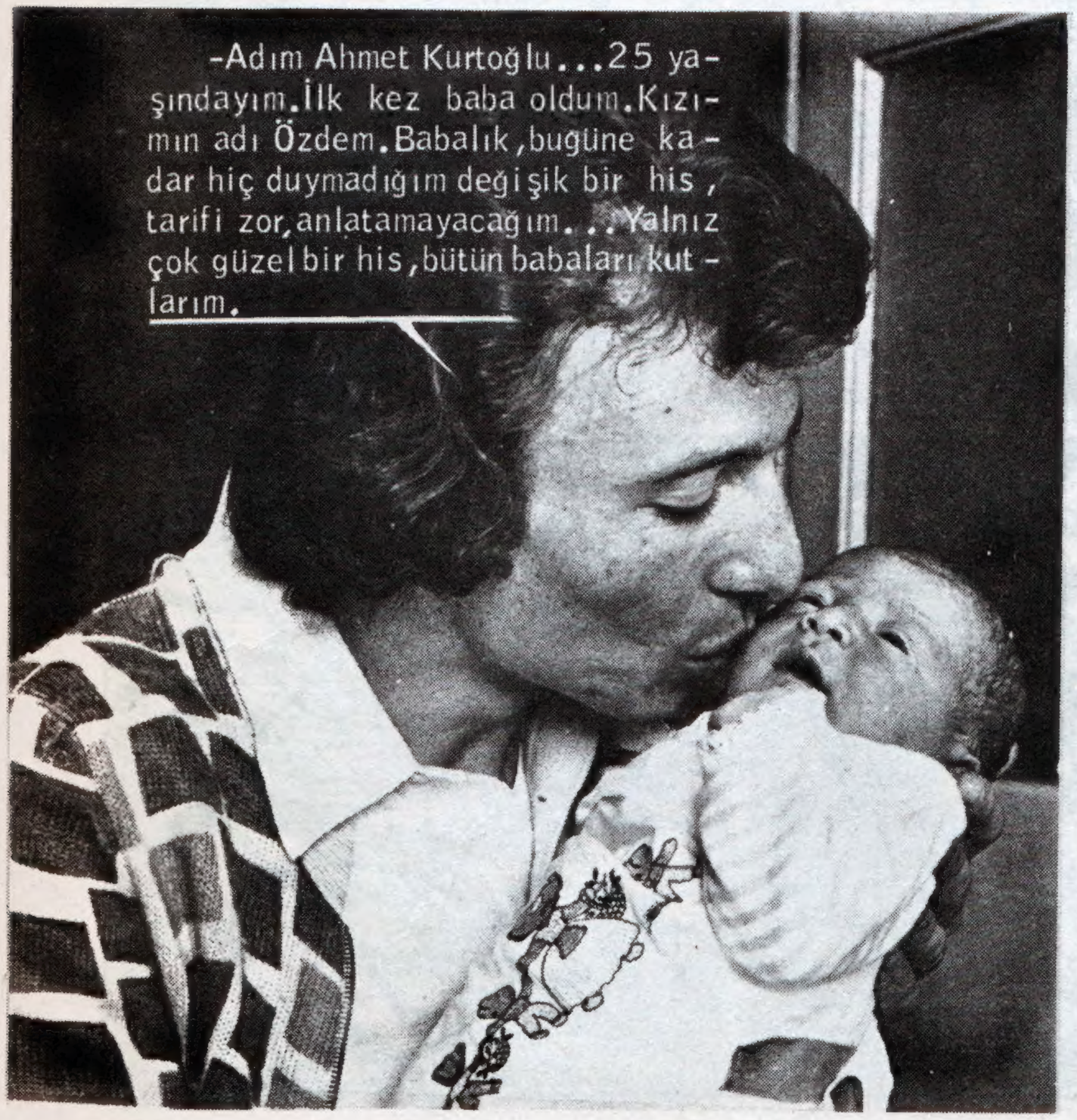

Fabrikada kimyager Ali Haydar karısını gece sabaha karşı doğum için hastaneye ge - tirmiş. Sonra da bir buket karanfil alarak hastane önünde mutlu haberi beklemeye ko- yulmuş. "Ne olursa olsun bir kere baba ola - yım da kız, erkek ayırmam" dedi.

KAPTAN ERİK Nehirdeki kanolar /2

DAHA SONRA...

EĞER BU GÖMLEK İÇ KISIMLARDAN GELİYORSA, DEMEKTİR Kİ ARKADAŞIMIZ PİERRE ORADA.. BELKİ UÇAĞI KAZA GEÇİRDİ!.

ONU ARAMAYA GİDECEĞİZ!.. BELKİ DİRİ, BELKİ ÖLÜ, ONU MUTLAKA BULACAĞIZ.. ŞAFAKTA HAREKET EDİYORUZ, ANLAŞILDI MI?..

BEN DE GELİYORUM SİZİNLE!

OLMAZ DAVİD!.. BU SEFER GERÇEKTEN GEMİDE ALAN, FELİPE VE STEVE İLE KALACAKSIN... CANIN SIKILMAZ MERAK ETME.

ŞAFAKTA...

ALLAHAISMARLADIK ÇOCUKLAR!.. USLU DURUN EMİ?..

SANSIN AÇIK OLSUN ERİK!..

KAPTAN!.

NE VAR!..

DÜN AKŞAM Kİ OLAY İÇİN DEMEK İSTİYORDUM Kİ, GEÇTİ...

TAMAM İHTİYAR!.. SEN DE BENİM KIZGINLIĞIMI AFFET!..

VE YOLCULUK BAŞLAR...!!

GECEYİ TANDJUNSELOR'DA GEÇİRECEĞİZ.. ORADAN YOLA İKİ KANO İLE DEVAM EDERİZ!..

KILAVUZA IHTİYACIMIZ VAR MI?..

EVET!.. İKİ DAĞ ARASINDA Kİ KAYAN NEHRİ HIRSLI BİR KAPLANA BENZİYOR KLAVUZSUZ OLMAZ!

ÖNCE KAFİLE TANGJUNSELOR'A VARIR...

NE İLGİNÇ BİR YER.. MONTE CARLO'YA BENZİYOR!

HOTEL

FAZLA BÜYÜK BİR OTEL DEĞİL AMA BURADAKİLERİN EN İYİSİ...

İNŞALLAH RAHAT YATAKLARI VARDIR!..

AKŞAM SOFRADA...

YEMEKLER SİZİ HEYECANLANDIRACAK NEFİS BİR YILAN YAHNİSİ VAR

NİHAYET!..

İLK LOKMADA...

TÜH, FAKAT BU!..

TADI BİZİM GEMİDE YEDİĞİMİZ REZALETE BENZİYOR!

KOKUSU DA ÖYLE!.. NEDİR BU BE?..

AHÇIMIZ JANG-TSUEN NEREDE?..

SÜRPRİZ...

OH, HAYIR!..

İŞTE, SİZİN SADIK VE ÇİLEKEŞ AHÇINIZ.. JANG-TSUEN. LOKANTANIN AHÇISI HASTA OLDUĞUNDAN BEN BAKIYORUM!

kaçakcılar ②

SUNA BAK, SUNA!.. KARŞIDAN GELEN ADAMIN BAŞINDA KIRMIZI BERE YOKMU ?..

HEEY, İNGİLİZ ŞAPSALI!.. SEN BURADA BÜYÜK BİR İSİM YAPACAKSIN!

!?

DURUN, DURUN! TOMBALA! İŞTE PAROLA... ŞİMDİ ÇANTAYI VERİN...

TAM O SIRADA AZ ÖTEDE...

AAAHH

!

VAH ZAVALLI ADAMCAĞIZ!.. GALİBA BİR KALP KRİZİ GEÇİRDİ!..

BELKİ, FAKAT NE CİNS BİR KRİZ OLDUĞUNU ANLIYAMADIM!. BİR TABANCADAN ÇIKMIŞ OLMASIN BU KRİZ?

İŞTE, BU İŞTE OLDU!. ARTIK KÜÇÜK ADAM ORTADAN KALDIRILDI... BİZE İHANET EDEMEYECEK... İKİ KRUYE DE DAĞA ÇIKMAYA DEVAM EDİYORLAR...

"KESİK SURAT" KONUŞUYOR... BU İŞİ BUGÜNLÜK BURADA KESMEK DAHA İYİ.... ANLAŞILDI!.

BRETT SİNCLAİR VE DANY WILDE GERİ DÖNMEYE KARAR VERİRLER...

UZUN BİR BEKLEMEDEN SONRA...

İNERKEN YUMURTA GİBİ YUVARLANIVERECEĞİMDEN KORKUYORUM!

UUFFFF!

HOPPALA!

SAYIN ALTESLERİ ACABA YUMURTAYI OMLET YAPMAMI İSTERLER Mİ?.. AKLININ ERMEDİĞİ İŞLERE NE ZAMANDAN BERİ KARIŞMAYA BAŞLADIN?

ALO, BRETT?.. TELESKİ'DE ÖLEN ADAM SPOTTY SAUNDERS'Dİ... YANİ, FAY STANTON'UN YANINDA OLAN YAKIN ARKADAŞI... HABERİN OLSUN, ÇOK İYİ BİR AİLENİN ÇOCUĞUYDU...

AZ SONRA OTELDE İKİ AHBAP NE YAPACAKLARINI TASARLAMAYA ÇALIŞIRLAR...

BİRAZ AYAĞI BURKULDU AMA ÖNEMLİ DEĞİL.. AZ SONRA BİRŞEYİ KALMAZ!. ONA KALIRSA ÖLECEĞİNDEN KORKUYOR.. TELEFONU KAPATIYORUM SAYIN YARGIÇ..

DEVAMI HAFTAYA

İster aslan, ister tavşan, ister insan olsun

BABALIK HEPSİNDE EN KUTSAL GÖREVDİR

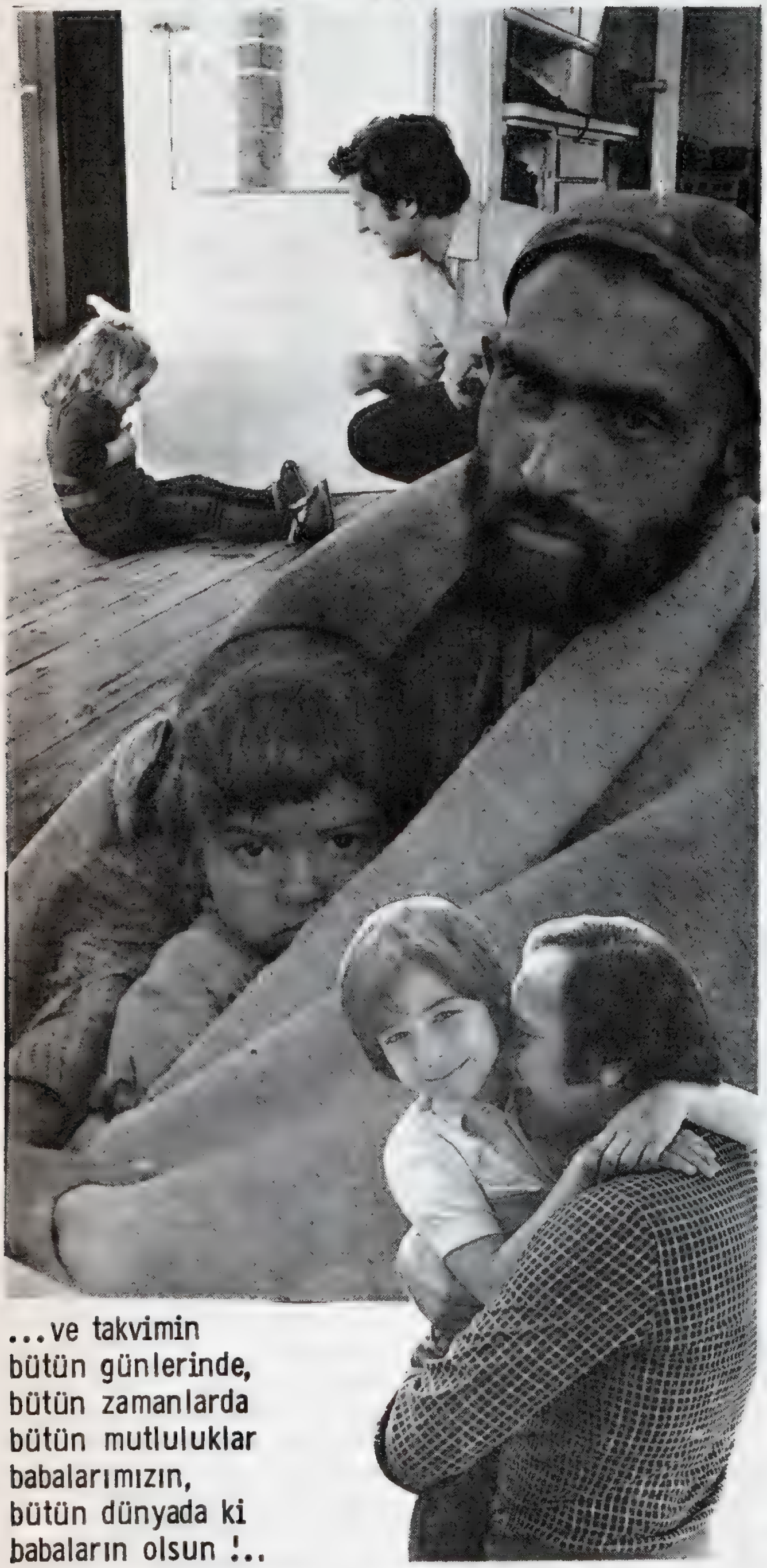

...ve takvimin
bütün günlerinde,
bütün zamanlarda
bütün mutluluklar
babalarımızın,
bütün dünyada ki
babaların olsun !..

Koca aslan, sımsıcak güneş ışınları altında altın misali parlayan yelesinin arasından adeta süzülen ağzı ile avına karşı son ele geçirme mücadelesini veriyordu. Zavallı avı ise her geçen dakika ile beraber daha bitkinleşiyor ve sonunda kendini koca aslanın ağzına cansız bırakıyordu. Artık av cansızdı ve aç aslanın elinde, pençesinde idi. Aslan şimdi oturup avını afiyetle yiyebilirdi. Oysa öyle yapmadı. Tüm yorgunluğuna, tüm uzun bir mücadelenin getirdiği bitkinliğe ve açlığa rağmen avını tekrar dişlerine geçirip sürüklemeye başladı. Sürükledi, sürükledi ve ağzı yapraklar ile örtülü bir mağaranın ağzına geldi. Orada durdu ormanların kralı. Başını bir göğe kaldırdı, güneşi aradı. Ama güneş artık nöbeti çoktan aya bırakmıştı. Hüzünlendi aslan, içinde şimdi geç kalmış, evine zamanında gitmeyen bir babanın sorumluluğu ezikliği vardı. Usulca yaprakları başı ile yana itip mağaranın ağzından içeri süzüldü. Avını ise sanki onun bir parçası imiş gibi, bir an olsun ağzından bırakmıyordu. Mağaranın içinde dişisi oturmuş, parlayan gözler ile yuvasına yemek getiren erkeğine bakıyordu. Aslan altın rengindeki yelesinin ucundaki ağzından avını bırakıp inin bir kenarında büzük-büzük yerde yatan yavrusunun yanına gitti. Mutluluktan parıldayan gözler ile yavrusuna baktı, baktı ve verdiği mücadelenin, onun getirdiği yorgunluğun tümünü böylece unutuverdi bir anda. Görevini yapmıştı çünkü. Evine, çocuğuna yemek getirmiş, babalık görevini yerine getirmişti. Artık dünyalar onundu..

*

Aynı anda bir başka köşede yavrusuna yemek götürmek için bir tavşan da avını dize getiriyordu. Onun da amacı babalık görevini yerine getirmekti.

*

Ve dünya döndükçe yeryüzünün üstündeki tüm canlılar arasında babalık gibi kutsal bir görev üstlenmiş olanların mücadelesi hep yavruları için oldu, oluyor. Cinsi ne olursa olsun, ister aslan, ister kaplan; ister maymun; isterse de insan olsun tüm canlıların içinde aynı duygu, aynı heyecan vardır.

Tümünün amacı yavrularına daha iyi bir hayat sağlamak, onların yeryüzünde yaşadıkları sürece mutlu olmalarına çalışmaktır. Ve bunun karşılığında onlar yavrularından hiç ama hiç birşey beklemezler. Sadece yavrularının iyi bir yolda ilerlemesini görmek, tüm uğraşlarının, tüm didinmelerinin karşılığı olmaktadır.

Görevlerin en kutsalı, görevlerin en zorunu, görevlerin en fedakârını yerine getiren babaları, gönül dilerdi ki yılın 365 günü kutlayalım. Ama gelin görün ki bunun için yalnız bir gün ayırmışlar ve haziran ayının ikinci pazar'ını "Babalar Günü" ilan etmişler. O halde bizde bu kuralı bozmayalım ve haziran ayının ikinci pazar'ında "Babalar Günü" nde kutsal görevi üstlenmiş bu insanları gücümüzün yettiğince bir hediye ile sevındırirken, geri kalan 364 günde de bize verdiklerinin küçük bir teşekkürü olarak onların arzuladığı biçimde büyümeğe çalışalım.

Göreceksiniz çocuklar o zaman hem babalarımız daha mutlu olacak, hem de "Babalar Günü"nü kutlamanın anlamı daha da devleşecektir.

Deniz İZGİ

Yurdumu özledim

Yazan : Gülten DAYIOĞLU * Resimler : Funda ÖRKÜN

ÖZET : Almanya yolculuğu biraz zorlu geçmekle birlikte Atıl'a çok eğlenceli gelir. İlk kez denizi görünce şaşırıp kalır.

14

Polis, Atıl'ı omuzundan tutarak içeriye çekti....

-Bavulu demin durduğumuz yerde, masanın üstünde bırak - tık.

Anası sıkıntıyla oflayarak sözünü kesti :

-Bavulu çıkar aklından. Onu taaa! Almanya'da verecekler elimize. Birazdan, herkesin yüküyle birlikte uçağa koyacaklar.

Atıl, dudağını sarkıtarak, alana açılan kapıya ulaştılar. Baba, anaya döndü :

-Al şu pasaportunu. Hemen yoklama sırasına gir. Oğlan benimle kalsın. Dışarda buluşuruz, dedi. Ana, yurd tışına çıkış belgesini alarak; yan tarafta bekleşmekte olan kadınların arasına sokuldu. Atıl meraklanmıştı :

-N'oluyor, anam neden ayrıldı?

-Üstünü arayacaklar.

-Kim arayacak üstünü?

-Kadın polisler var içerde.

-Abovvv! dedi Atıl, neden böyle ediyorlar ?

-Tabanca, bıçak gibi şeylerle uçağa binmek yasak. Bu nedenle yolcuların üstünü birer birer arıyorlar.

-Bizi de arayacaklar mı?

-Elbette arayacaklar.

Atıl, korkuyla elini cebine soktu. Bursa işi, kara saplı güzel bir çakısı vardı. Okulda kalem yontar, bahar gelince onunla, söğüt dallarından düdük yapardı. Bazan da bir köşeye çekilir, eline geçirdiği çomak ya da tahta parçalarını yontup çentikleyerek, can sıkıntısını giderme ye çalışırdı. Çakısını çok seviyordu. Uçağa binmek uğruna da olsa, ondan ayrılmak istemiyor-

du. Bu nedenle denetim yerine yaklaştıkça Atıl'ın yürek çarpıntısı artıyordu...

Önce babayı çağırdılar. Sonra genç bir polis, Atıl'ı omuzundan tutarak içeriye çekti. Atıl, baştan ayağa değin tir tir titriyordu. Genç polis, ona şöyle bir baktı :

-Ne o delikanlı, yüzün sapsarı olmuş. Uçağa binmekten korkuyor musun?

Atıl, kekeleyerek cevapladı :

-He, biraz korkuyorum.

-Uçağa ilk binişin mi?

-He...

-Korkacak bir şey yok oğlum. Ben de bindim bir kez. Önce biraz ürktüm. Ama, sonra hoşlandım uçaktan. Korkuyu at içinden. Seveceksin uçmayı hem de çok seveceksin.

Öteki polis, babayı tepeden tırnağa yoklamış, üzerinde sakıncalı bir şey bulamamıştı :

-Geçebilirsin, dedi...

Baba, Atıl'ın elinden tutarak çıkış kapısına yöneldi. O sırada genç polis Atıl'ın omuzuna elini koydu :

-Seni yoklamadım daha. Silâh var mı üstünde? Atıl'ın başından aşağıya doğru kaynar ter boşandı :

-Var, diye boynunu büktü...

Çakıyı çıkarmak için, elini cebine sokarken, genç polis, gülümseyerek sevecenlikle sırtını taptapladı :

-Haydi bakalım, sen de çık.

Genç polis, çocuğunşaka yaptığını sanmıştı. Atıl, uçar gibi çıktı denetim yerinden. O anda dünyaya değerdi. Ana, koşarak yanlarına geldi :

-Çok şükür çıkabildiniz. Demindenberi sizi bekliyorum! Baba, anayı dinlemiyordu. Elindeki biniş kartına bakarak, alana hangi kapıdan geçebileceklerini saptamaya çalışıyordu. Bir süre, tel örgülere doğru ilerlediler. Baba:

-İşte, dedi, bu kapıdan çıkacağız.

Gerçekten kapı hemen açıldı. Almanya yolcuları, alan otobüsüne alındılar. Onları Almanya'ya götürecek olan uçak, alanın taaa! öteki ucuna konmuştu. Otobüsle kısa sürede oraya vardılar. Atıl, sevinçle merdivenlere tırmanıyordu. Birden durdu :

-Baba, bak hele, bu uçak iyi değil! babası kenara çekilerek oğlunun kulağına eğildi :

-Abuk sabuk sözler edip de yolcuları güldürme kendine. Uçağın iyi değil olduğunu nereden çıkardın? Atıl, işaret parmağıyla gövdeyi gösterdi :

-Şuraya bak, her yanı yama yama!..Baba,gözlerini kırpıştırarak dikkatle uçağın gövdesine baktı:.

-Gerçekten yamalı gibi görünüyor. Ama,hepsi böyle uçakların.İlk binişimde benim aklımdan da geçmişti bu. İyiden iyiye kuşkulanmıştım da...Sonradan yanıldığımı anladım. Yama değil bunlar, uçağın üstünü tek parçayla değil de küçük küçük parçalarla kaplamışlar.Yama gibi görünüyor...Böylesi daha sağlam oluyor anlaşılan. Alt basamakta onların ilerlemesini bekleyen ana , sabırsızlanmaya başlamıştı :

-Koyverin gayrı boş boş laflaşmayı. Birayak önce uçağa girip yerimize yerleşelim.

Baba oğul,bir solukta merdivenleri çıkıp uçağın kapısına vardılar. Ana,soluk soluğa yetişti :

-Hey,oğul! İçeriye girerken, ilk kez sağ ayağını at uçağa.Besmele çekmeyi de unutma.' Atıl'ların kapı önündeki bir solukluk duraklamaları,yolcuları sabırsızlandırmıştı. Arkadan :

-Yürüsenize!.. Ne demeye dikiliyorsunuz kapının ağzında!. Hey,yolu tıkayan kimseler ilerlesinler!..Diye homurdanmalar başladı. Baba :

-Davranın! Diye iteledi Atıl ile anasını.

Uçağa girdiklerinde Atıl,çevresine şöyle bir bakındı.Burası, alana gelirken bindikleri otobüsün içine benziyordu.Ortada dar bir geçit,iki yanda sıra sıra koltuklar vardı. "Pencereler pek küçük" diye geçirdi Atıl.Babası, elindeki numaralara bakarak , oturacakları yeri buldu. Uçağın sağ kanadına yakın bir yerdi burası. Atıl hemen cam kenarına geçip oturdu. Yanına anası, kenardaki koltuğa da babası yerleşti.Kısa bir süre sonra kapılar kapandı. Atıl'ın yüreği,kuş kanadı gibi pır pır! Ediyordu.. İkide bir,elini göğsüne bastırarak,bu olağanüstü çarpıntıyı yatıştırmaya çalışıyordu. Birden,nereden geldiğini kestiremediği bir sesle irkildi :

-Bayanlar,baylar! Uçağımıza hoş geldiniz...Diyordu bir hanım. Sonra daha başka şeyler de söyledi. Fakat Atıl heyecandan, duyduklarını kavrayamıyordu... Çevresine bakınarak,sesin geldiği yeri saptan.aya çalıştı. Başaramadı. Bu sırada anası telaşla üstüne doğru abandı :

-Kalkıyormuş uçak. Kemerlerinizi bağlayın diyorlar. Bunları söylerken,biryandan da Atıl'ın oturduğu koltuğun iki yanında sarkıp duran kemer uçlarını,demir toka ile birleştirmeye çalışıyordu. Atıl'ınİçi daraldı... Sıkıntıya gelemezdi hiç :

-N'apıyorsun? beni neden bağlıyorsun? Diye çıkıştı anasına. Bu soruyu,oradan geçmekte olan güler yüzlü bir genç kız cevapladı :

-Uçağımız,kalkışa hazırlanıyor. Uçuşa geçebilmesi için, hızla ileriye atılması gerek. Bu sırada yolcuların,öne doğru fırlamaması için onları koltuklara bağlıyoruz. Genç kız eğilip Atıl'ın kemerini yokladı :

-İyi bağlamışsınız,dedi anaya. Sonra gülümseyerek geçip gitti.

Atıl,hiç tanımadığı birinin kendisiyle neden ilgilendiğini anlayamamıştı. Genç kız uzaklaşırken,anasına döndü :

-Bu kızı tanıyor musun?

-Yooo,dedi,anası.

-Öyleyse ne demeye konuştu bizimle?

Baba söze karıştı :

-Hostestir o. Her yolcuyla konuşur.

-Hostes ne ki? dedi Atıl.

Baba,bu soruyu cevaplamadan önce şöyle bir düşündü :

-Şey,nasıl anlatsam bilmem ki? Ana,sabırsızlıkla kesip attı:

-Emme de kekeledin ha! Uçakta ev sahibi gibi biri,deyebilirsin. Hani köyde komşuya gittiğimizde ev sahibi bizleri nasıl ağırlar?..

Baba ;

-Doğru,diye atıldı. Anan çok iyi anlattı. Hostesler,uçakta ev sahibidirler. Biz de konuklarıyız onların. Yolcuları hoşnut etmek için,ellerinden geleni yaparlar. Birazdan görürsün...

ANILAR...

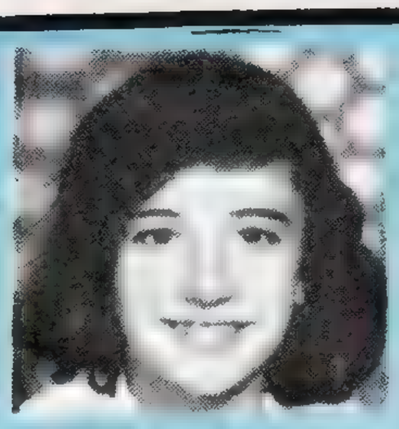

EVLATLARI İÇİN

Her baba çocuğunun mutluluğunu ister.

Bir cumartesi günüydü. Babam yatağından henüz kalkmıştı. Daha elini yüzünü yıkamağa vakit bulamamıştı ki, kardeşimle ben babamın üstüne atlayıp yere düşürdük. Babacığım ne olur at ol senin üstüne binelim çok istiyoruz dedik.

Babam bizi üzmemek için eğildi , at oldu. Çok güzel eğlendik. Bir baba çocuklarının hatırını kırmamak için at olmayı bile göze alıyordu.

Yıldız Üretmen

Bundan 2,5 yıl önce babam, ağabeyimle beni müzeyi gezdirmeye götürmüştü.

Müzenin içine girdik, yarım saat sonra baka, baka dalmışım ve başka bir koridora girmişim. Birden etrafıma baktım babamile ağabeyim yoktu, korkup ağlamaya başladım o an arkamdan biri beni yakalayıp havaya kaldırdı dönüp baktım ki babammış...

Gevher Solmaz

BENİM BABAM

4 mayısta babam bizi pikniğe götürmüştü. Orada keçileri otlatan çoban ve keçi yavruları vardı. Oğlağın birtanesinin boynuna boncuklar bağlamışlar çok sevimli olmuştu. Babama bunu annesi, babasıyla alalım dedim. Babam annesini alalım ya babasına boşver dedi. Babama, babacığım babalara boş verilir mi?

Ben seni çok seviyorum ama , deyince babam beni kucakladı öptü.

E. Can Uluğtürkkan

İŞİNE BAĞLILIK

Bir gün, benim çok dersim, babamın da çok işi vardı. Bir yanda gözü gibi sevdiği ben, bir yanda yardım bekleyen ve acı çeken insanlar... Babam bir ara düşündü. Sonra yardım bekleyen hastalarını seçti. O gün çok üzülmüştüm. Çünkü büyük bir sınava hazırlanacaktım . Ama şimdi babama hak veriyorum . Çünkü mutlulukların en güzeli insanların acısını dindirmekmiş. En güzel şeyde insanların sevgisini kazanmakmış.

Funda İnan

VE BABALAR ANILAR...

****

BABAMA ÖZLEM

Her çocuk gibi ben de babamı çok seviyordum. Babamla şakalaşıyor, oynuyordum. Babamın geleceği saati dört gözle bekliyordum. Bir akşam babam hastalandı. Annem dayılarımı çağırdı. Aradan kaç dakika geçtiğini bilmiyorum. Babamın sedyeyle götürüldüğünü gördüm. Ben o gece babamı boşuna bekledim. O gidişin dönüşü olmadı. Çünkü babam artık yaşamıyordu. Şimdi ben babama lâyık bir evlat olmaya var gücümle çalışıyorum. Rahat uyu babacığım.

Füsun Karasu

FEDAKAR BABAM

Annneler gününün 20. yılını kutluyacaktık. Babamın çok işi vardı. Geceyi gündüze katıp çalışıyordu. Ben babamın boynuna sarıldım. "Babacığım bana bir mont diker misin" dedim. Babam o gece uyumadan sadece bana mont dikmeğe çalışıyordu. Babamın makinasının yanında uyuyup kalmıştım. Babam beni yatağa yatırmış. Sabah olunca babamın yorgun bakışları içimi sızlattı.

"Baba ne yapsam hakkını ödeyemem"

Dilek Menekşe

VATAN HASRETİ

Biz komşu memleketlerin birinde yaşıyorduk. Babam benim hem aile - mize, hem de vatana yararlı bir insan olmam için Türkiye'ye gelmeye karar verdik. Yola çıktık. Babamın beni elimden tutup sınırdan geçirdiğini hiç unutmuyorum. Sınırı geçince babam bana " Artık hürriyetimize kavuştuk" derken gözlerinin içi gülüyordu. Babamın eğilerek Türk topraklarını öptüğünü görünce, kalbim birden çarpmaya başladı, neredeyse ağlayacaktım. Çünkü artık Ana vatana kavuş - muştuk.

Güner Yılmaz

ŞEKERLER

Gezi dönüşü babamla bakkala uğramıştık. Babam alışveriş yaparken ben de etrafa bakıyordum. Tezgâhın üstünde çok sevdiğim şekerlerden vardı. İçimden bu şekerlerden kimseye göstermeden almak geldi. Oysa babamdan istesem alırdı. Böyle bir harekette bulunmak bana hem ilginç gelmişti, hem de içimde korku uyandırıyordu. Sonunda birkaç avuç aldım.

Biraz sonra evdeydik. Ben kapıyı açayım derken şekerler avucumdan döküldü. Babam bunların nereden geldiğini anlamıştı. Hiç birşey söylemedi.

Yemekten sonra bakkala gittik. Babam şekerlerin parasını verdi ve bana özür diletti... Ondan sonra bir daha böyle bir hareket te bulunmayacağıma kendi kendime and içtim.

Oya Karaçay

ÖRÜMCEK ADAM

GARİP BİR UZAY TAŞITINDA Kİ GARİP YARATIK İNSANLAR İÇİN GERÇEKTEN TEHLİKELER YARATMAKTADIR... GARİP YARATIK GİZLİ BİR KUVVETİN ETKİSİYLE İSTEDİĞİ KILIĞA BÜRÜNEBİLMEKTEDİR... SON OLARAK DÜNYAYA DEV BİR "HERKÜL" OLARAK GELİR.. KENDİSİNE ENGEL OLMAK İSTEYENLERİ TESİRSİZ HALE GETİRİR... ŞİMDİ ÖRÜMCEK ADAM VE ARKADAŞLARIYLA KARŞI KARŞIYADIR...

İSTEDİĞİNİZ KADAR KAÇIN!.. KURTULUŞ YOK SİZE... BİRKAÇ DAKİKALIK ÖMRÜNÜZ KALDI!.. HEH!.. HEH!.. HE!..

GERÇEKTEN SONUMUZ GELDİ GALİBA!.. ÖRÜMCEK ADAM, BİR ŞEYLER YAP!..

BİR DE HERKÜL İÇİN İYİ BİR YARATIK DERLERDİ... KİM İNANIR? İNSANLARIN DÜŞMANI BU!.. HEPİMİZİ MAHVEDECEK!..

İŞTE, KARŞINIZDAYIM!.. ÜÇÜNÜZÜ DE DÜNYAYA BİR ÇİVİ GİBİ ÇAKACAĞIM.. BENDEN KURTULAMAZSINIZ!..

SYOOOO

İLK SEN ÖRÜMCEK!

PROFESÖR, ÇABUK TABANCAMI VER!

HEMEN...

FAKAT, O İYİ ÇALIŞMIYOR!..

ÖRÜMCEK, TABANCANIN ÜZERİNDE Kİ KABLOLARLA OYNAR.

X VE Y IŞINLARINI DİREK BAĞLARSAM, TABANCAM GAYET İYİ ÇALIŞIR... GÜZEL!..

HERKÜL, SALDIRDIĞI ANDA ÖRÜMCEK TABANCAYI ATEŞLER...

HERKÜL GÜÇ DURUMA DÜSMÜŞTÜR..

UMDUĞUMDAN DA SERT ÇIKTIN ÖRÜMCEK!..

DENE BAKALIM! BENİ NASIL ÖLDÜRÜYORMUSSUN GÖRELİM!..

BIRAZDAN KARŞIMDA DİZ ÇÖKECEKSİN...AMA AFFETMEM... BU İNSANLARA YAPTIKLARINI BİR BİR ÖDEYECEKSİN!..

BU KÖPRÜYÜ BOZDUĞUN İÇİN...

OOF!

THWOK!

BAY HERKÜL, İŞTE HERKESİN GÖZÜNÜN ÖNÜNDE YENDİM SENİ... KÜÇÜK DÜŞTÜN!

BU DA HAYATINDA YEDİĞİN SON YUMRUK OLACAK.. HERKÜL BOZUNTUSU SENİ...

BOT!

BİTKİN HALE DÜSEN HERKÜLÜ ÖRÜMCEK HAVAYA KALDIRIR...

NE OLDU?.. SESİN SOLUĞUN KESİLDİ BİRDEN... HANİ KAHRAMANLIKLARIN?..

DEVAMI HAFTAYA

ZEHİR HAFİYE ⑥

Açık - saçık

Türkçesi: Halit KIVANÇ

ARADAN SAATLER GECTİ... TREN NEREDEYSE VENEDİK İSTASYONUNA VARACAKTI... BİLETÇİ TEMBEL YOLCULARI UYANDIRMA İÇİN KAPIYI VURDU... SES GELMEYİNCE ACTI VE !??!?

ÇAKTIM!. ON DAKİKA SONRA VENEDİK!

VENEDİK!. HAZIR OLUN!.

ÇAKTIM!. KRAVATIN ÖBÜR PARÇASINI ALDILAR!..

ZEHİRCİK'TE ÇAKIYOR AMA SESİ ÇIKMIYOR!

ZEHİR ÇÖZÜLÜNCE, HEMEN ZEHİRCİK'E KOŞTU...

BİZİMKİLERİN BAVULLARI LİÇLİP GİTMİŞTİ!..

BİZİMLE BERABER BAĞLANDIĞINIZ İÇİN BAHSİŞ SİZE!.

DAHA VENEDİĞE AYAK BASMADAN AMMA SULULUK HAA!...

ÇABUK CİLVE SARAYINA!. ACELE!

YOK MERAK SİZ.. BEN DÖRDÜNCÜ VİTES!.

TURİSTLERİ UYUTAN BİR İTALYAN...

CİLVE'NİN AMCASININ SARAYINA GİDİYORLAR

KRAVATIN HAYALİ!..

ŞEHİR PLANI AKLIMDA!..

ZEHİR, HAYALİNDE ÇALINAN KRAVATI GÖRÜP, PLÂNA GÖRE YÖNELTİYOR GONDOLU!..

ZEHİR, KAFASINI HIZLI ÇALIŞTIRINCA, BEYNİ SU KAYNATIYOR!..

ÇABUK TORNİSTAN! PİS HAFİYE, SİSKA KIZ VE VELET KARŞIDA!

TAMAM, BULDUM! SARAY BU!..

BİZİM TAKIM KAZANDI...

KAPKARA VE ADAMLARI GEÇ KALMIŞTI!...

BU SARAY ARTIK SENİN CİLVE!

BENİM İÇİN BÜYÜK BİR YÜK AMA..

BÖYLE YÜKÜ TAŞIYACAK GÖNÜLLÜ ÇOKTUR...

NE GÜZEL KAPI!.. ANTİKA...AMCAN ZEVKLİYMİŞ!.

BİRAZDAN GÖRÜRSÜN AMCANIN ZEVKİNİ!.

HAFİYE KAPININ TOKMAĞINI VURDU!..

FOTOĞRAF OBJEKTİFİ

KAPININ KESİDİ...

KAHYA PIZZO

ÇEKİLEN FOTO

CİLVE'NİN ÖLEN MİLYARDER AMCASI KAPIYA YAPTIRDIĞI DÜZENLE TOKMAĞI ELLEYENİN FOTOĞRAFINI ÇEKİYORDU...

ELLER YUKARI! KİMSİN SEN?.

KAHYA PIZZO BEN!.

ZEHİR'İN PARMAĞI SANKİ TABANCA

DEVAMI VAR

RED KİT

DUR BAKALIM DÜLDÜL!..
DOĞRUDAN DOĞRUYA DİZGİNLERİ ÇEKMEN YETER KOVBOY..YÖNETEN SENSİN...

BAŞINIZ DERTTE Mİ AMİGO?..
HAYIR, TEKERLEKLERİMİ KIRMAK İÇİN, HER ZAMAN BU YOLUN ÜZERİNE GELİRİM...

TEK HAKİKİ DERT, SLEEPY GULCH'TAKİ ÖNEMLİ BİR BULUŞMAYA YETİSEMİYECEĞİMDİR...

BU BULUŞMA KONUSUNDA CONİ'YE KARAR VERDİRMEKTE GÜÇLÜK ÇEKTİM..
BELKİ SİZE YARDIM EDEBİLİRİM...

CONİ'Yİ BULUŞMASINA GÖTÜREBİLİRSİNİZ...
EVET...ACELEMİZ VAR AMA, BEN VE DÜLDÜL SLEEPY GULCH'TEN GEÇECEĞİZ...

HEY, CONİ!.. NAZİK KOVBOY BULUŞMANA YETİŞMEN İÇİN SENİ SLEEPY GULCH'E GÖTÜRECEK...

O ÇAKALLA, DİSÇİYE GİTMEK İSTEMİYORUM!..
CONİ!.. O KARABİNA DOLUDUR!..

RED KİT

(Devamı Var)

BOYAMA SAYFASI

Sevgili Çocuklar, Bu sayfa sizin boyama sayfanızdır... İstediğiniz gibi, istediğiniz renklerle boyayın. Güzel bir tablo elde edeceksiniz.

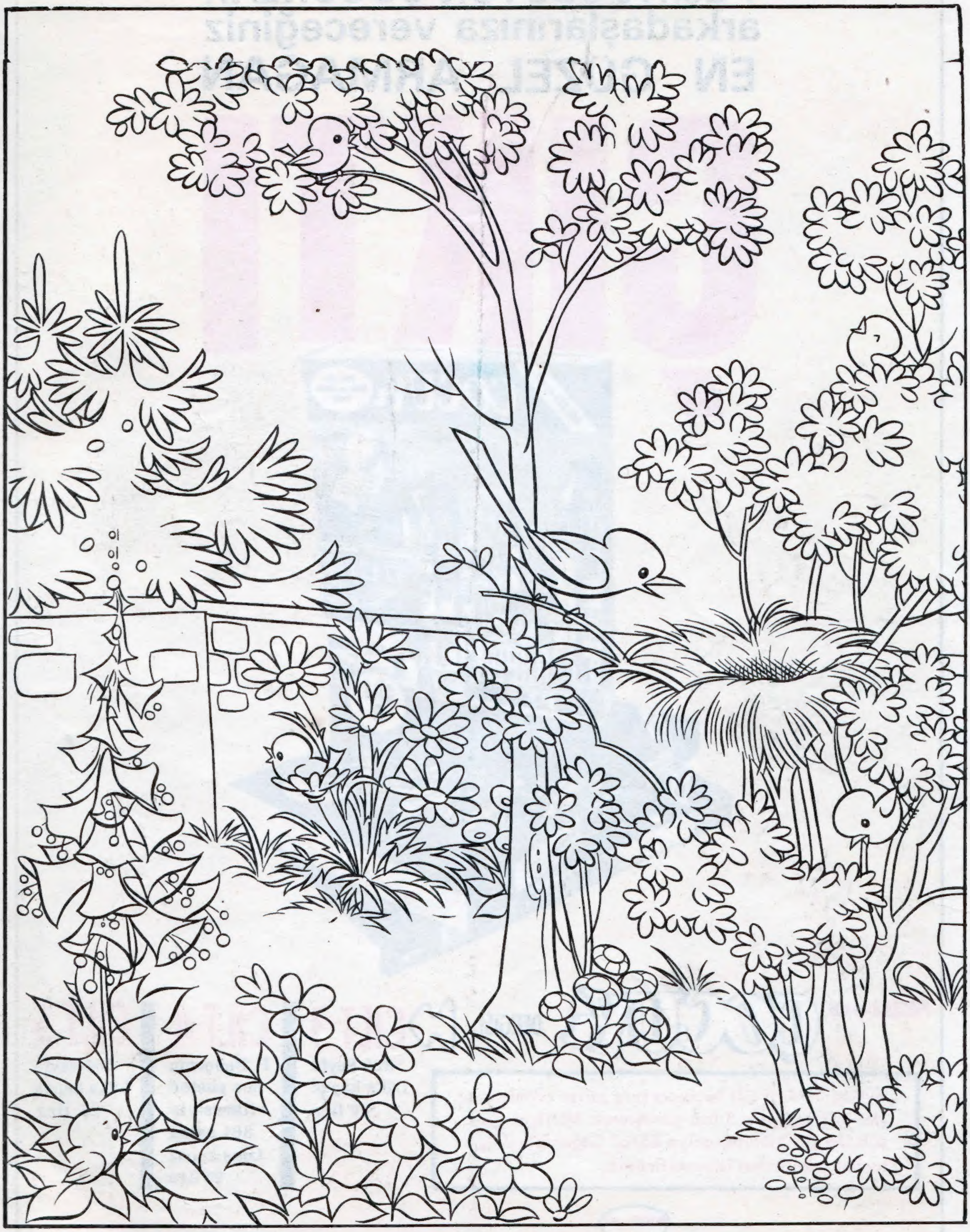

7'den 70'e BÜTÜN ÇOCUKLAR
arkadaşlarınıza vereceğiniz
EN GÜZEL ARMAĞAN

ÇIKTI

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

Ayrıca 3-4-5 cilt kapaklarımız satışa çıkmıştır. Her cilt kapağını 5 lira göndererek Milliyet Çocuk Dergisi Nuruosmaniye 65/67 Cağaloğlu / İstanbul adresinden isteyebilirsiniz.

CİLT 3
320 Sayfa
Lüks kapak
20 lira

CİLT 4
F. Bahçenin
dev poster
ilâvesiyle
364 sayfa
Lüks kapak
25 lira

CİLT 5
364 sayfa
Lüks kapak
25 lira

Genel Dağıtım: Milliyet Dağıtım Türk Ocağı Caddesi Basın Sarayı Kat 1 Cağaloğlu - İSTANBUL